

2. Naravna števila

Množico naravnih števil označimo: $\mathbb{N} = \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, \dots\}$

Uporabljamo tudi oznako za množico naravnih števil z dodanim številom 0:
 $\mathbb{N}_0 = \{0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, \dots\}$

V množici naravnih števil sta definirani operaciji seštevanje in množenje.

Pri tem veljajo naslednji zakoni oziroma aksiomi (za $\forall a, b, c \in \mathbb{N}$):

$a + b = b + a$ komutativnostni zakon (za seštevanje)

$a + (b + c) = (a + b) + c$ asociativnostni zakon (za seštevanje)

$a \cdot b = b \cdot a$ komutativnostni zakon (za množenje)

$a \cdot (b \cdot c) = (a \cdot b) \cdot c$ asociativnostni zakon (za množenje)

$a \cdot 1 = a$ zakon o nevtralnem elementu (za množenje)

$a \cdot (b + c) = a \cdot b + a \cdot c$ distributivnostni zakon (za seštevanje in množenje)

2.1. Osnovni izrek o deljenju naravnih števil

Pravo deljenje v množici naravnih števil na splošno ni možno, velikokrat pa si pomagamo z računsko operacijo **deljenje z ostankom**. Pri tem velja naslednji izrek:

Za poljubni naravni števili a (deljenec) in b (delitelj) lahko izvajamo deljenje z ostankom.

Pri tem dobimo količnik $k \in \mathbb{N}_0$ in ostanek $r \in \mathbb{N}_0$, tako da velja:

$r < b$ (ostanek je manjši od delitelja)

$a = k \cdot b + r$ (velja preizkus deljenja)